



Когато изгръваше слънцето, изеднахъжъ изкочи от гъсталака единъ хубавъ еленъ.

Царскиятъ синъ го замъри съ лжка си и спусна се да гони раненото животно. Той стигна до великолѣпния дворецъ, на който вратата бѣха отворени и видѣ една хубава мома прѣдъ малката маса за игра.

Тя го попита, какъ се е намѣрилъ тута и той ѝ разправи. Слѣдъ това хубавицата покани царския синъ да играятъ на кости. Младиятъ момъкъ веднага се сѣти, че тая мома е чудовището, което е затео-
рило брата му.

Съгласиха се, да играятъ за кучето на царския синъ. Хвърлиха коститѣ и момъкътъ спечели.

Момата отиде при раклата и извади кучето на по-голѣмия братъ.

Вгори пѫть играха за сокола. И тоя пѫть спечели момъкътъ и момата трѣбаше да му даде сокола.

Трети пѫть играха за самия царски синъ. И третия пѫть щастието му помогна да спечели.

Тогава той поискъ да му бѫде прѣданъ единъ момъкъ, който досущъ му прилича, но момата взе да се двоуми. Най-сетиѣ тя отвори раклата и пусна по-стария братъ отъ затвора.